

EL BAIX MONTSENY

Fem un petit esforç...

Fa llàstima el dir-ho, mes ho hem de fer. El deure ineludible que tenim de debatre les nostres coses i l'afany de veure la nostra vila a la capdavantera de les altres viles, ens hi obliga.

Impossible sembla que una vila com la nostra, no compti actualment amb una sola secció de teatre.

A què és degut això? A manca d'elements? Això si que no, puix repetides vegades s'ha demostrat, que Arbúcies compta amb un esplet de joves, més que suficients, per a formar un quadre dramàtic que pot posar-se al costat de les millors seccions d'aficionats. I això podem fer-ho constar perquè de tant en tant, el nostre teatre ha fet una revifalla, com una flama que s'aviva, que encara que s'hagi tornat a apagar cap de poc, hi ha hagut temps sobrer per a endevinar les seves aptituds.

A què obeirà aquesta indiferència que senten els nostres joves pel teatre? Serà que els arbuciençs tenim el cor tan adormit, que ni una inquietut, ni un clam de cultura aconseguix desvetllar-lo? El teatre és una obra cultural i instructiva alhora. Per què, doncs, hem de mirar-lo amb tanta indiferència? Donem una sola ullada al nostre entorn, i a tot poble, i a tota vila, i més insignificant que la nostra, veurem que es conreua l'art de Talia i que els joves, comprenent que s'ha de fer quelcom més que aprendre de ballar afilligranats «tangos» i assajar «poses» cinematogràfiques, institueixen aquestes entitats, que més que teatres, són centres culturals, on amb el seu treball i amb el seu exemple, atrauen el poble, contagiant-lo amb la cultura i l'espiritualitat que ells van assolint.

A Arbúcies això no pot ésser-hi, si no hi posem tots el nostre esforç. Molts diuen que no hi és per manca d'empenta i jo crec que un dels factors principals és la manca de constància. D'això han mort totes les seccions teatrals que hi han hagut. En aquest ram, encara que sigui vergonyós constatar-ho, som una mena de panxa-contents. Perdem el temps miserablement.

Hauriem d'estimar el teatre que és la plasmació de la vida i implantar-lo a la nostra vila. No n'hi ha prou de formar una secció a corre-cuita per la Quaresma i donar unes quantes representacions. Aquestes seccions seran sempre escanyolides, mancades d'elements i de compenetració. Ha d'ésser una cosa efectiva, secció de tot l'any i de constància.

Fem un petit esforç companys, i si el nostre desig es veu secundat per l'èxit, la nostra vila i la nostra cultura hauran guanyat un cent per u.

RAMON FERRER MONTPLET